

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Evy Šonkové a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **L. W. Š.,** zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Městský úřad Lovosice,** se sídlem Školní 407/2, Lovosice, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018 – 48,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 3. 6. 2020, č. j. 15 A 245/2018 - 48, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce byl příkazem Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 15. 2. 2018, sp. zn. MMUL/OPA/ODN/17624/2018/BalK (dále jen „příkaz“) uznán vinným z přestupku řízení motorového vozidla, na němž nebyla umístěna registrační značka, za což mu byla uložena pokuta ve výši 5000 Kč a zákaz řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

[2] Žalobce podal žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný evidoval v registru řidičů výše uvedený přestupek a sankci za něj uloženou neoprávněně. Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) v záhlaví označeným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Krajský soud rozhodoval podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí. Konstatoval, že záznam do registru lze provést jen na základě pravomocného rozhodnutí, a nepřisvědčil tvrzení žalobce, že příkaz doposud nenabyl právní moci, neboť proti němu podal řádně a včas odpor. Podle krajského soudu má být otázka, zda žalobce podal řádný a včasný odpor, řešena v žalobě na ochranu proti nečinnosti. Zásahová žaloba je vůči žalobě na ochranu proti nečinnosti subsidiární. Jelikož žaloba žalobce na ochranu proti nečinnosti správního orgánu byla pravomocným rozsudkem krajského soudu zamítnuta, krajský soud vycházel z tam konstatované skutečnosti, že proti příkazu nebyl podán žalobcem odpor a příkaz nabyl právní moci dne 28. 2. 2018.

[4] Žalovaný plnil svou povinnost danou zákonem o silničním provozu, když do registru řidičů zanesl údaje o žalobcem spáchaném přestupku, včetně druhu a výše sankce, která mu byla za toto jednání uložena. O nezákonný zásah tedy nešlo.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „napadený rozsudek“ a „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodu, který lze podřadit pod kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), tj. nesprávné posouzení právní otázky soudem.

[6] Podle stěžovatele se krajský soud při rozhodování o žalobě proti nezákonnému zásahu řídil závěrem, že odpor proti příkazu nebyl podán, který dříve vyjádřil v rozsudku ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019 - 24, o žalobě proti nečinnosti Magistrátu města Ústí nad Labem. Stěžovatel uvedl argumenty, proč považuje tento rozsudek za nezákonný, a dovodil, že nutně je nezákonným také napadený rozsudek, který z něj vychází.

[7] Žalovaný se ve svém vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil s rozhodnutím krajského soudu. Uvedl, že se nemohl dopustit žádného nezákonného zásahu, neboť pouze plnil povinnost stanovenou právním předpisem. Magistrátem města Ústí nad Labem mu byl doručen příkaz s vyznačenou doložkou právní moci. Nebyl povinen přezkoumávat správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam o spáchaném přestupku proveden, jelikož na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným způsobem prohlásí za nezákonné a zruší je. Žalovaný navrhnul zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[8] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal formální náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadený rozsudek vzešel (§ 102 s. ř. s.). Kasační stížnost byla podána včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.) a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. řádně zastoupen.

[9] Důvodnost kasační stížnosti vážil Nejvyšší správní soud v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadený rozsudek netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), přičemž takové neshledal.

[10] Kasační stížnost je důvodná.

[11] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil právní otázku, zda byl odpor podán řádně a včas, neboť věcně vycházel z rozsudku o žalobě na ochranu proti nečinnosti, který je však nezákonný.
[12] Krajský soud rozsudkem ze dne 21. 4. 2020, č. j. 15 A 17/2019 - 24, nečinnostní žalobu stěžovatele zamítl. Stěžovatel proti němu podal dne 4. 5. 2020, tedy ještě před vydáním napadeného rozsudku v této věci, kasační stížnost. Nejvyšší správní soud jí vyhověl a rozsudkem ze dne 20. 8. 2020, č. j. 6 As 112/2020 - 36, výše označený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Vyslovil závazný právní názor, že odpor podaný zástupcem stěžovatele byl včasný a podaný osobou k tomu oprávněnou. Podáním odporu byl příkaz zrušen a řízení o stěžovatelově přestupku pokračovalo.

[13] Jak dovodila judikatura Nejvyššího správního soudu, jestliže krajský soud nepřeruší řízení a vychází z pravomocného rozhodnutí soudu v související věci (§ 52 odst. 2 s. ř. s.), přičemž toto rozhodnutí je následně Nejvyšším správním soudem zrušeno, může být tato skutečnost sama o sobě důvodem pro zrušení i navazujícího rozsudku krajského soudu, je-li rovněž napaden kasační stížností (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 8. 2012, č. j. 5 As 83/2011 - 273 a rozsudek ze dne 31. 1. 2022, č. j. 2 Azs 30/2020 - 66).

[14] Jelikož v napadeném rozsudku vycházel krajský soud z jiného rozsudku, který byl pro nezákonnost v otázce podstatné i pro rozhodnutí v této věci Nejvyšším správním soudem zrušen, je zřejmé, že právní názor, na kterém založil své rozhodnutí krajský soud, je nesprávný, a tedy ani jeho rozsudek nemůže obstát. Krajský soud v napadeném rozsudku žádné vlastní úvahy o tom, zda příkaz nabyl nebo nenabyl právní moci, neuvedl, pouze vycházel ze závěrů vyjádřených k tomu v jiném pravomocném rozsudku.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[15] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud napadený rozsudek dle § 110 odstavce 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V něm bude vycházet ze závěru, že příkaz, na základě něhož byl záznam do registru proveden, nenabyl právní moci a zohlední i změnu procesní situace v závislosti na zjištění, zda zásah trvá nebo již skončil.

[16] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odstavec 3 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. března 2022

Mgr. Eva Šonková

předsedkyně senátu